

Kırgınım Baba

– ADEM EFİLOĞLU · 04 Aralık 2017

Kırgınım baba
Kantarın topuzunda kaybettiğin adalet
Ruhumuza düştü
Kırıldık tam ortamızdan ikiye
Ve hicran bakışlarına astığımız
Sevgiler hayal oldu...

Kırgınım baba
Üvey solukların rüzgârı kesti
Bağrına taş bastı çocuklar
Şemsiyesi açılmayan hayatta
Öksüz ve yetim kaldık
Bir tutam sevgiye
Bir tutam yalanlara inandık...

Kırgınım baba
Çocukluğumuzun esaretiyle yaşadım
Çocuk olamayan hayallerimizde
Nereden tutsak
Hep hezimet ellerimizde
Nereden tutunsak
Geçmişin izleri bileklerimizde
Oysa en masum çığıktı bizimkisi
Tükenip giderken gözlerinizde...

Kırgınım baba
Yüreğimizi açtığımız bahçelerde
Çiçekleri soldururken
Kardeş dediklerimizle böldün yüreğimizi
Dili zehir gelinler tomurcuklandı
Baktım da
En çok yalan söyleyen
En çok yakınında olandı...

Kırgınım baba

Şerefini şeref bilerek büyürken
Silip gittiğin anlarda kaldım
Hatıraları hatırladıkça
Şefkatsizliğine kıvrandım
Aklı cahil sözlerinde vurulduk
Hiç anlamadın...

Kırgınım baba
En çok yakını kaptırdığından dünyaya
En çok değer vermediğinden sözlerimize
Nefesi tükenirken ömrümüzün
Havale ettim her şeyimi Allaha...

Kırgınım baba
On beşinde gelin giderken evlatlarına
Nedensiz susuşlarıyla
İnfazını imzalamıştın
Gök ağlamış
Sen susmuşsun

Ya da susturulmuşsun sözler ağzına tıkanırken...

Kırgınım baba
Öf bile deme diyor yaratan anana babana
Sana artık hiçbir şey demeyeceğim
Susacağım sadece baba
Kan bağından vurgun yemişken
Her şeye küseceğim baba...

Kırgınım baba
Kendi adıma
Kardeşlerim adına
Torunların adına
Kırgınım...

Kırgınım baba
Şaşırdığın terazi
Hak katında şaşmaz bilesin
İçimde büyütmediğim çocuk

Ađlıyor hergün
Şimdi
Fukara sevinçlere direniyorum
Ruhum düğüm düğüm...

Âdem Efiloğlu